

مسابقه کتابخوانی زندگی حضرت زینب سلام الله علیها

موسسه قرآن و نهج البلاغه در راستای آشنایی بیشتر آحاد مردم با

معارف اهل بیت و زندگانی چهارده معصوم (علیهم السلام) سلسله

مسابقات کتابخوانی را از طریق سایت و کانال های زیر مجموعه ی

موسسه قرآن و نهج البلاغه برگزار میکند. در این مرحله به مناسبت

ولادت حضرت زینب (سلام الله علیها) متن کوتاهی را از تاریخ زندگی

حضرت زینب انتخاب و در معرض مسابقه قرار دادیم.

خوشحال می شویم در انتهای مقاله نظرات خود را در رابطه

با مسابقه کتابخوانی زندگی حضرت زینب (سلام الله علیها) در سایت

به اشتراک بگذارید.

مختصری از تاریخ زندگی حضرت زینب (س):

حضرت زینب کبری (س) در روز پنجم جمادی الاولی سال پنجم یا

ششم هجری قمری در شهر مدینه به دنیا آمد. بر اساس روایات

تاریخ زندگی حضرت زینب سلام الله، نام گذاری حضرت زینب (س)،

توسط پیامبر اسلام (ص) صورت گرفت. گفته شده است که جبرئیل

از سوی خداوند این نام را به پیامبر (ص) رسانده است.

معروفترین نام ایشان زینب است که در لغت، به معنای ((درخت

نیکو منظر و خوشبو)) آمده و معنای دیگر آن ((زینت پدر)) است.

پدر بزرگوار آن حضرت، اولین پیشوای شیعیان حضرت امیرالمؤمنین

علی بن ابیطالب (ع) و مادر گرامی آن بزرگوار، حضرت فاطمه زهرا

(س) می باشد.

همسر گرامی حضرت زینب (س)، عبدالله فرزند جعفر بن ابیطالب

بود.

در کتاب اعلام الوری برای آن بانوی بزرگوار سه پسر به نام های

محمد، عون و جعفر و يك دختر به نام ام كلثوم ذکر شده است.

عون و محمد در واقعه کربلا به شهادت رسیدند.

تاریخ زندگی حضرت زینب: القاب حضرت زینب (سلام الله علیها)

در تاریخ زندگی حضرت زینب (سلام الله علیها) نوشته اند که برای

ایشان القاب فراوانی همانند عقيله بنی هاشم، عارفه، فاضله،

عابده آل علی، امینه الله، نائبة الحسین، شریكة الشهداء،

شریكة الحسین، عالمه غیر معلّمه، موثّقه، کامله، معصومه صغری،

نائبة الزهرا، عقيلة النساء، بلیغه و فصیحه نقل شده است.

همچنین کنیه ایشان، ام الحسن و ام کلثوم است.

وقتی تاریخ زندگی حضرت زینب را مطالعه میکنیم، به مصائب و

سختی های فراوانی برخورد می کنیم.

حضرت زینب (س) را به سبب سختی‌های بسیاری که در زندگی دید
(درگذشت جدش پیامبر(ص)، درگذشت و سختی‌های مادرش،
شهادت پدرش امیرالمؤمنین(ع)، شهادت برادرش امام مجتبی(ع)،
فاجعه کربلا و شهادت برادرش امام حسین(ع) و دو فرزندش و دیگر
بستگان و سایر شهدا، و به اسارت رفتن در کوفه و شام) ام
المصائب نیز لقب داده‌اند.

در زندگی حضرت زینب میخوانیم که حضرت زینب کبری (سلام الله
علیها)، شب‌ها به عبادت می‌پرداخت و در دوران زندگی، هیچ‌گاه
تهجد را ترک نکرد. آنچنان به عبادت اشتغال ورزید که ملقب به

((عابده آل علی)) شد. لقب عالمه غیر معلمه (عالمی که نزد کسی علم

نیاموخته باشد) را حضرت امام سجاد (ع) به او داده اند.

تاریخ زندگی حضرت زینب (سلام الله علیها) در عاشورا:

حضرت زینب (س) در واقعه کربلا به همراه برادران، فرزندان و یاران

امام حسین (ع) حضور داشت و پس از شهادت امام حسین (ع) و

یارانش، به همراه دیگر بازماندگان اسیر شد و به شام رفت.

در طول واقعه عاشورا نقش فداکاری های عظیم حضرت زینب (س)

بسیار مؤثر بود. ایشان در واقعه عاشورا غم از دست دادن برادران و

بستگانش را تحمل کرد.

در روز عاشورا، هنگام دیدن پیکر خونین برادرش چنین گفت:

«بار خدایا! این اندک قربانی و کشته در راه خودت را از ما (خاندان

پیامبر) بپذیر.»

تاریخ زندگی حضرت زینب: حفاظت و حمایت از امام سجاد (علیه السلام):

حضرت زینب (س) پس از عاشورا و در اسارت از امام سجاد (ع)

مراقبت کرد و به دلیل مریضی ایشان، ریاست قافله اسرا را برعهده

داشت و در کاخ یزید با خطبه‌ای از خود و امام حسین (ع) دفاع کرد.

وی بارها جان امام سجاد (ع) را از مرگ نجات داد؛ از جمله در مجلس

ابن زیاد، پس از احتجاج امام سجاد (ع) با ابن زیاد، وی دستور کشتن

امام را صادر کرد. در این هنگام حضرت زینب (س) دست در گردن

فرزند برادر انداخت و فرمود: «تا زنده‌ام، نخواهم گذاشت او را

بکشید.»

تاریخ زندگی حضرت زینب: دانش حضرت زینب (سلام الله علیها):

در تاریخ زندگی حضرت زینب، سخنان و خطبه‌های ایشان در کوفه و

همچنین در دربار یزید، که همراه با استدلال به آیات قرآن بود،

بیانگر دانش اوست.

وی احادیثی از حضرت علی (ع) و مادرش حضرت زهرا (س) نقل کرده

است.

محمّد بن عمرو، عطاء بن سائب، فاطمه بنت الحسين و ديگران از وي

حديث نقل کرده اند. زينب هنگام حضور اميرالمؤمنين (ع) در كوفه

برای زنان آنجا تفسير قرآن ارائه می داد.

سخنوری وی برای شنوندگان یادآور خطبه های پدرش اميرالمؤمنين

(ع) بوده است. در تاريخ زندگی حضرت زينب نوشته اند سخنانش در

كوفه و مجلس يزيد و نیز گفتگوهای وی با عبیدالله بن زیاد،

شبهت فراوانی به خطبه های امام علی (عليه السلام) و خطبه

فدکيه مادرش زهرا (سلام الله عليها) نیست.

در تاريخ زندگی حضرت زينب (سلام الله عليها) نقل شده بعد از

شهادت اباعبدالله الحسين (عليه السلام) لشکر ابن زیاد، حضرت

زینب (سلام الله علیها) و امام سجاد (علیه السلام) و دیگر اسرای

اهل بیت را به کاخ ابن زیاد و نزد او بردند، ابن زیاد شروع به

سخن گفتن کرد و به حضرت زینب (س) گفت: «كَيْفَ رَأَيْتِ صُنْعَ اللَّهِ

بِأَخِيكَ وَ أَهْلِ بَيْتِكَ:

عمل خدا با برادرت و اهل بیتت را چگونه دیدی؟»

با این جمله می خواست عجز و ناتوانی حضرت زینب (سلام الله علیها)

را به رخ ایشان بکشد و این بانوی بزرگوار اسلام را به ناله و فریاد و

التماس وا دارد.

اما حضرت زینب (سلام الله علیها) با صلابت تمام بدون هیچ درد و

زنجی در پاسخ فرمود: «مَا رَأَيْتُ إِلَّا جَمِيلاً: من جز زیبایی چیزی ندیدم»

یعنی عمل خدا با ما اهل بیت زیباست، که جوابی دندان شکن برای

ابن زیاد بود و چنان او را مات و مبهوت کرد که دستور داد حضرت

زینب را به شهادت برسانند و اطرافیان او گفتند او یک زن است و

کشتن زنان درست نیست. حضرت زینب در ادامه سخن، دلیل این

زیبایی را هم بیان کرده و فرمودند: ((هُؤُلَاءِ قَوْمٌ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ

الْقَتْلَ فَبَرَزُوا إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَ سَيَجْمَعُ اللَّهُ بَيْنَكَ وَ بَيْنَهُمْ: این‌ها

(برادر و اهل بیتم که شهید شدند) قومی بودند که خداوند شهادت

را برای آنان مقدر ساخته بود، پس به سوی

قتل‌گاه خود آمدند و به زودی خداوند بین تو و آن‌ها جمع خواهد

کرد.))

قال امام سجاد عليه السلام

يا عمّة انت بحمد الله عالمة غير معلمه وفهّمة غير مفهّمة
عمه جان تو بحمد الله عالمة اي هستي بدون اينكه معلم داشته باشي
و تو فهميده اي هستي بي آنكه كسي مطالب رابه تو ياد داده باشد.

الاحتجاج / ص ۳۰۵

در واقع در این جمله، حضرت زینب (سلام الله علیها) می خواهد

بگوید که شهادت در راه خدا برای ما افتخار و نشانه عظمت و بزرگی

است، دادن جان در راه خدا هم بسیار زیباست، اگر چه غم از دست

دادن عزیزان سنگین است، اما، چون برای خدا داده شده و شهدا

«عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ [آل عمران / ۱۶۹]» هستند، اما ناراحت نیستیم و

خوشحالیم؛ و این یکی از بزرگ‌ترین درس‌های حادثه کربلا و رمز

ماندگاری شیعه است.

تاریخ زندگی حضرت زینب پر از بزرگی و عظمت است و زندگی حضرت

زینب الگوی بی‌مانندی برای ماست.

تاریخ و چگونگی وفات حضرت زینب:

در تاریخ زندگی حضرت زینب، در تاریخ وفات حضرت

زینب (سلام الله علیها) اختلاف نظر وجود دارد، اما مشهور این است

که آن حضرت در ۱۵ رجب سال ۶۲ هجری پس از تحمل مصائب کربلا و

رنج‌های اسارت بر اثر بیماری در ۵۷ سالگی وفات نمود.

راجع به محل دفن حضرت زینب (سلام الله علیها) سه دیدگاه وجود

دارد. قبرستان بقیع در مدینه، قاهره مصر و دمشق را برای محل دفن

آن بانو، با ادله متعدد ذکر کرده‌اند، اما با توجه به ادله و مستندات

تاریخی دیدگاه شام از قرائن اطمینان بخشی برخوردار است و

موجب حصول ظن قریب به یقین است و دو دیدگاه دیگر دارای

اشکالات فراوانی است که اشاره خواهد شد.

چرایی عدم حضور عبدالله همسر حضرت زینب (س) در کربلا:

در تاریخ زندگی حضرت زینب نوشته اند که با اجازه شوهرش عبدالله

بن جعفر به کربلا رفت. عبدالله بن جعفر نه تنها به حضرت زینب

اجازه حضور در کربلا را داد، بلکه به دو فرزند خویش اجازه داد همراه

حضرت زینب (س) به کربلا بروند.

مرحوم شیخ مفید در رابطه با زندگی حضرت زینب سلام الله علیها

می نویسد: وقتی خبر شهادت حسین (ع) و عون و محمد (فرزندان

عبدالله بن جعفر)، در مدینه به گوش عبدالله رسید،

گفت: “انا لله و انا الیه راجعون” یکی از غلامان وی در مقام تأسف

برآمد و گفت: این مصیبت از ناحیه حسین به ما رسید! عبدالله بن

جعفر از سخن او سخت ناراحت شد و برآشفته و با کفش خود بر سر او

زد و گفت: آیا درباره حسین (ع) چنین می‌گویی؟! به خدا سوگند!

خودم نیز آرزو داشتم هرگز از او جدا نشوم. اگر در کربلا حضور

داشتم، در رکاب او می‌جنگیدم تا شهید شوم؛ زیرا او شایسته است

جان فدایش شود.

فرزندانم همراه برادرم و پسر عمویم کشته شده‌اند و به پاداش

صابران هم دست خواهند یافت.» آن‌گاه عبدالله متوجه اهل

مجلس شد و گفت: «شهادت حسین به ما عزت بخشد.

اگر چه نتوانستم در رکاب حسین فداکاری کنم. اما فرزندانم با

جانبازی خود حسین (ع) را خوب یاری کردند.»

صحبت های عبدالله نشان از آن دارد که او نیز آرزوی شرکت در قیام امام(ع) را داشت، ولی برخی از عوامل مانع از حضور او در کربلا شد.

نقل است عبدالله بن جعفر، پس از شهادت عموی خود امام علی(ع) شدیداً مطیع امام حسن و امام حسین(ع) بود و هیچ گاه در آشکار و پنهان مخالف دستور آنان عمل نمی کرد، بلکه وقتی “معاویه” دختر عبدالله “ام کلثوم” را برای یزید خواستگاری کرد، اختیار ازدواج آن دختر را به امام حسن و امام حسین(ع) واگذار نمود. شاید علت نرفتن او به کربلا این بود که امام(ع)، قیام را بر وی واجب نکرد، بلکه همان طور که درباره دیگران معمول داشت، اختیار قیام را به خود عبدالله گذاشت. ثانیاً شاید عبدالله تشخیص داد ماندن او در مدینه

ازجهات مختلفی که برای ما روشن نیست، به صلاح و مصلحت

نزدیکتر است ، ولی در عین حال ، اگر حسین (ع) قیام و خارج شدن را

واجب می‌کرد، زودتر از دیگران، دستور حسین(ع) را به مرحله عمل در

می‌آورد. برخی دیگر احتمال دادند که عبدالله به این دلیل به کربلا

نرفت که زینب (ع) فارغ البال تر بتواند رسالت خویش را در پیام

رسانی خون شهیدان عملی سازد.

خوشحال می شویم در انتهای مقاله نظرات خود را در مورد

[مسابقه زندگی حضرت زینب \(سلام الله علیها\)](#)

در سایت به اشتراک بگذارید.

صفحه اصلی – موسسه قرآن و نهج البلاغه

ثبت نام در کلاس های تخصصی تلفنی و آنلاین موسسه

کانال جامع دو نور در ایتا:

<https://eitaa.com/twonoor>